

Prima instanță, judecător

Bosîi Dumitru

Dosarul nr.1a-822/21
nr. 1-16015831-02-1a-19042021

DECIZIE

19 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
judecători

Spoială Alexandru
Diaconu Mihail
Dulghieru Dorin
Dimitriu Alina

grefier
cu participarea:
procurorului
avocatului
inculpatului

Tăut Dorina
Dumitran Ignat

a judecat, în ședință deschisă, apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Lungu Lilian, declarat împotriva sentinței Judecătoreiei ***** nr.1-218/2016 din 17 august 2017, în cauza penală privind condamnarea lui

***** **Ion**, născut la ***** în s. *****, r-nul Cantemir, domiciliat în s. *****, r-nul *****, anterior nejudicat,-

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1) și art. 327 alin. (1) Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 04 iulie 2016- 17 august 2017; în instanța de apel: 06 decembrie 2017 – 27 decembrie 2018; în instanța de recurs: 25 februarie 2019-07 mai 2019; în instanța de apel: 27 mai 2019- 14 octombrie 2019; în instanța de recurs: 20 decembrie 2019- 03 noiembrie 2020; în instanța de apel: 19 aprilie 2021- 19 decembrie 2022.

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal –

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei ***** nr.1-218/2016 din 17 august 2017, a fost hotărât: 1) Hatriton Oleg a fost achitat de săvârșirea infracțiunilor prevăzută de art. 332 alin. (1) și art. 327 alin.(1) Codul penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, potrivit rechizitoriului ***** este învinuit pentru faptul că, activând în funcția de inspector al Batalionului Sud al Inspectoratului National de Patrulare a IGP a MAI, fiind persoană publică, urmărind un scop unic infracțional de a falsifica documentele oficiale, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. ***** , folosindu-se intenționat de situația de serviciu din alte interese personale și anume mușamalizarea unor probe administrate într-un alt dosar intentat în privința sa, în perioada cuprinsă între 16 septembrie 2015 și 17 septembrie 2015 a introdus date vădit false în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI 03 090471, întocmit în privința lui ***** , conform prevederilor art.355 Codul contravențional, făcând mențiunea în proces-verbal precum că timpul săvârșirii contravenției este data de 16 septembrie 2015, ora 01:49, iar ora întocmirii procesului-verbal 01:50, însă de facto în acea perioadă, în cadrul cauzei penale intentată în privința sa pentru corupere pasivă, s-a stabilit faptul că la acea oră a fost testat ***** , a cărui concentrație de alcool în aerul liber expirat constituia 0,58 mg/l, fiind testat la ora 01:44 adică perioada de timp în care ***** nu putea testa și proba starea de ebrietate a numitului ***** , care se presupune că la ora 01:49, se afla în loc public în stare de ebrietate în același interval de timp, ba mai mult ca atât, o copie a tichetului „Drager” nefiind anexată la procesul-verbal contravențional cu seria și nr. MAI 03 090471, fiind confirmat prin raportul de expertiză nr. 34/12/3/IR-202; 203 din 14 iunie 2016 și anume că, în acesta au fost făcute modificări la parafa despre ora comiterii și ora întocmirii.

Acțiunile lui ***** au fost calificate de către procuror în baza art. 332 alin.(1) Codul penal, potrivit indicilor calificativi înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale.

Tot el, ***** , este învinuit de către organul de urmărire penală în aceia că, activând în funcția de inspector al Batalionului Sud al Inspectoratului National de Patrulare a IGP a MAI, fiind persoană publică, urmărind un scop unic infracțional de a falsifica documentele oficiale, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. ***** , folosindu-se intenționat de situația de serviciu din alte interese personale și anume mușamalizarea unor probe administrate într-un alt dosar intentat în privința sa, în perioada cuprinsă între 16 septembrie 2015 și 17 septembrie 2015 a introdus date vădit false în procesul-verbal

cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI 03 090471, întocmit în privința lui ***** , conform prevederilor art.355 Codul contravențional, făcând mențiunea în proces-verbal precum că timpul săvârșirii contravenției este data de 16 septembrie 2015, ora 01:49, iar ora întocmirii procesului-verbal, 01:50, însă de facto în acea perioadă, în cadrul cauzei penale intentată în privința sa pentru corupere pasivă, s-a stabilit faptul că la acea oră a fost testat ***** , a cărui concentrație de alcool în aerul liber expirat constituia 0,58 mg/l, fiind testat la ora 01:44 adică perioada de timp în care ***** nu putea testa și proba starea de ebrietate a lui ***** , care se presupune că la ora 01:49, se afla în loc public în stare de ebrietate în același interval de timp, ba mai mult ca atât, o copie a tichetului „Drager” nefiind anexată la procesul verbal contravențional cu seria și nr. MAI 03 090471, astfel cauzând daune considerabile intereselor publice, subminarea imaginii organelor publice, instituțiilor de stat, precum și mușamalizarea unor probe administrate într-un alt dosar intentat în privința sa.

Acțiunile lui ***** au fost calificate de către procuror în baza art.327 alin.(1) Codul penal, potrivit indicilor calificativi folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

3. Nefiind de-acord cu soluția instanței de fond, cu respectarea termenului legal a declarat apel procurorul în Procuratura Anticorupție, Lungu Lilian, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care ***** să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1); art.327 alin.(1) Codul penal și ținând cont de prevederile art. 65 alin.(2) Codul penal, să-i fie aplicată o pedeapsă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin.(1) de 1 an închisoare, și cu privarea de dreptul de a ocupa anume funcții publice pe un termen de 3 ani, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(1) - 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anume funcții în sfera publică pe un termen de 2 ani. În conformitate cu art.84 Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, a-i stabili o pedeapsă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anume funcții în sfera publică pe un termen de 5 ani. Conform prevederilor art. 90 Codul penal executarea pedepsei să fie suspendată pe un termen de 5 ani.

4. În motivarea cererii de apel partea acuzării a invocat că, vinovăția inculpatului ***** s-a demonstrat pe deplin prin ansamblul probelor administrate, cum ar fi declarațiile martorului Goldur Anatolii, cât și documentele administrate în cadrul cauzei penale, și anume procesul-verbal de examinare a documentelor, ridicate din cadrul procedurii contravenționale, procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI03 0904471 în privința cet. *****; procesul-verbal de examinare a documentelor ridicate din cadrul cauzei penale nr. 2015970468 în privința lui ***** și Chistol Dmitrii, declarațiile martorului ***** , a inculpaților ***** și Chistol Dmitrii și a declarantului Goldur Anatolii; procesul-verbal de examinare a documentelor ridicate din cadrul procesului penal nr. 20161560049, examinarea dispozitivului

„Drager Test 6810” pentru perioada 16 septembrie 2015; raport de expertiză grafoscopică și tehnică a documentelor nr.34/12/3/1-R-2-2 din 14.06.2016. Astfel, acuzarea conchide că, instanța nu a apreciat corect probele prezentate de partea acuzării, și anume, raportul de expertiză grafoscopică și tehnică a documentelor nr. 34/12/3/1-R-202 203 din 14 iunie 2016, prin care se confirmă faptul introducerii datelor false în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI 03 090471, probă ce este necontestabilă din punct de vedere a pertinentei ei. Succesiv, consideră eronată mențiunea instanței prin care a ajuns la concluzia că, lipsa tichetului de la aparatul „Drager” la procesul-verbal cu privire la contravenție nu reprezintă nici unul din semnele calificative incriminate inculpatului, așa cum, anexarea tichetului dat la procesul verbal cu privire la contravenție este obligatoriu, iar instanța s-a expus în privința acestuia ca fiind lipsit de obligativitate, în acest mod atribuindu-și obligațiunile agentului constatator din cadrul Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne. La fel indică că, instanța de fond neîntemeiat a respins audierea martorului acuzării, ***** motivând neprezentarea acestuia în ședința de judecată, în privința căruia partea acuzării s-a întreprins toate măsurile legale pentru asigurarea prezenței martorului, fapt considerat ca fiind o decizie abuzivă a instanței. Succesiv, acuzatorul de stat statuează că, instanța nu a apreciat conform prevederilor art.101 Codul de procedură penală, probele cercetate în ședința de judecată, dar a luat în vedere numai probele apărării, care sunt neconcludente și neveridice, iar probele părții acuzării doar le-a menționat, transcriindu-le din rechizitoriu. Totodată a reflectat că, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că probele prezentate de partea apărării nu demonstrează în sine că inculpatul nu a săvârșit faptele imputate. Prin urmare, partea apărării insistă că, instanța în sentința judecătorească s-a referit pur declarativ la faptul că lipsește faptele infracțiunii, fără a intra în esența învinuirii. Concluzionând cele relatate, specifică că, la pronunțarea sentinței, nu s-a luat în considerare faptul că prin acțiunile sale inculpatul *****, a prejudiciat considerabil interesele publice ca urmare a încălcării normelor imperative ale legilor nominalizate, subminarea imaginii organelor publice și instituțiilor de stat. Totodată, se menționează că, fapta a fost comisă în timpul exercitării de către inculpat a unei funcții publice, circumstanță ce sporește considerabil gradul social-periculos al faptei comise.

5. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel ***** din data de 27 decembrie 2018, s-a respins ca nefondat apelul procurorului în Procuratura Anticorupție Lungu Lilian. S-a menținut sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 17.08.2017, prin care ***** a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) și art. 327 alin. (1) Codul Penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din data de 17 mai 2019, s-a admis recursul ordinar declarat de către Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție *****, Calendari Dumitru, s-a casat total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel ***** din 27.12.2018, în cauza penală în privința

lui ***** și s-a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel ***** din data de 27 decembrie 2018, s-a admis apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Lungu Lilian.

S-a casat integral, inclusiv și din oficiu, sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 17 august 2017 în cauza penală privindu-l pe ***** în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin.(1) și art. 327 alin.(1) Codul penal, s-a rejudecat cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează: ***** se achită de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 332 alin.(1) Codul penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. ***** Ion se achită de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 327 alin.(1) Codul penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Corpurile delictive rămân a fi păstrate la materialele cauzei pe întreaga durată de păstrare a acesteia.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din data de 03 noiembrie 2020, s-a admis recursul ordinar declarat de procurorul de circumscripție *****, Calendari Dumitru, s-a casat total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel ***** din 14.10.2019, în cauza penală în privința lui ***** și s-a dispus rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel *****, în alt complet de judecată.

9. În ședința instanței de apel la rejudecarea cauzei, *procurorul Tăut Dorina* a pledat pentru admiterea apelului declarat de către acuzatorul de stat din motivele de fapt și de drept invocate. *Avocatul Dumitran Ignat în interesele inculpatului ******, cât și *ultimul* au solicitat respingerea cererii de apel declarată ca fiind nefondată.

10. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a admite apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Lungu Lilian, din alte motive, declarat împotriva sentinței Judecătoriei ***** (sediul Central) din 17 august 2017, casează parțial această sentință, și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță în partea achitării în baza art. 332 alin. (1) Codul Penal, reieșind din următoarele considerente.

11. Conform art. 400 alin. (1) Codul de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.*

12. Conform art. 414 alin. (1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în*

baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

13. Conform art. 415 alin. (1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art. 33-35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.*

14. La fel, în corespundere cu art.409 alin. (2) Codul de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afara de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept a cauzei, fără înrăutățirea situației apelantului.

15. Potrivit art. 384 Codul de procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*

16. În continuare, Colegiul Penal, constată că instanța de fond la determinarea temeiului de achitare a inculpatului *****, potrivit art. 390 alin.(1) Codul de procedură penală, a admis erori de procedură, în sensul în care pe de o parte, constată efectuarea unor rectificări de către ***** în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI03 090471 întocmit în privința lui ***** în baza art. 355 Codul contravențional, iar pe de altă parte, îl achită din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzută de art. 332 alin.(1) și art. 327 alin.(1) Codul penal, în contextul în care probatoriul administrat la caz, arată o altă concluzie decât cea abordată de către instanță la caz.

17. Sub aspectul expus, Colegiul Penal reiterează că instanța de fond a interpretat eronat normele de drept, cât și elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Codul penal, iar în cele din urmă greșit a raportat

probatoriul administrat la caz și a ajuns la concluzia de achitare a lui ***** de comiterea infracțiunii imputate în baza art. 332 alin. (1) Codul penal, în situația în care modificările efectuate de ***** în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI03 090471 se dovedesc prin raportul de expertiză grafoscopică și tehnică a documentelor nr. 34/12/1-R-202, 203 din 14 iunie 2016, lucru recunoscut și de însăși *****.

18. În acest sens, instanța de apel reține că sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Codul penal, incriminată lui ***** , probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în ședința instanței de fond și suplimentar în ședința instanței de apel, nu sunt suficiente pentru a concluziona că fapta acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în acte publice, or, probatoriul administrat este contradictoriu circumstanțelor constatate în învinuirea înaintată lui *****.

19. Astfel, Colegiul Penal atestă că, instanța de fond la adoptarea sentinței din data de 17.08.2017, a încălcat prevederile art.101 alin. (1), art. 384 alin.(3) și art. 385 alin.(1) Codul de procedură penală.

20. Prin urmare, aceste dispoziții legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: *1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

21. În ședința instanței de apel, conform prevederilor art. 415 alin. (2¹) Codul procedură penală, *judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

22. În acest context, Colegiul penal notează că, fiindu-i oferită procurorului posibilitatea de a asigura audierea martorului ***** în instanța de apel, pentru respectarea strictă a cerințelor art. 415, art. 419 Codul de procedură penală, acesta nu a asigurat prezența ultimului, menționând că audierea lui nu este posibilă, în contextul în care se află peste hotarele țării, fapt confirmat prin extrasul eliberat de Poliția de Frontieră a RM privind traversarea frontierei de stat.

23. *Instanța de apel reține că fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul ***** vina în săvârșirea faptelor incriminate nu a recunoscut-o, fiind de acord să depună declarații. Astfel, acesta a comunicat că, la data de 16.09.2015, aflându-se în serviciul de patrulare, activând în calitate de inspector inferior al BP Sud, aproximativ în jurul orei 01:30, la ieșirea din oraș, în direcția postului vamal Oancea a fost stopat mijlocul de transport de model „Opel”,*

culoare roșie la volanul căreia se afla cet. *****. Activând împreună cu Chistol Dmitrii, ultimul a coborât din automobilul de serviciu pentru a-i verifica actele lui *****, iar peste câteva minute Chistol Dmitrii i-a spus, că Goldur A. nu deține actele asupra sa și că este necesar de a reține mijlocul de transport la parcare specială. Chistol Dmitrii s-a urcat la volanul mijlocul de transport de model „Opel”, iar conducătorul ***** s-a urcat în calitate de pasager, iar dânsul cu autoturismul de serviciu se deplasa în spatele lor spre parcare specială. Ajungând în apropierea stației auto de pe str. M. Viteazul a observat un cetățean în stare de ebrietate, care se deplasa neregular. Fiind singur i-a propus acelui cetățean să treacă proba „Drager”, care a arătat 0,44 mg/l, i-a întocmit proces-verbal și s-a deplasat la parcare unde îl aștepta Chistol Dmitrii. A mai declarat că, procesul-verbal întocmit în privința lui *****, nu a fost anulat de nimeni și decizia luată nu a fost contestată. Tichetul „Drager” nu a fost anexat la procesul verbal, posibil că a fost dat contravenientului sau a rămas în cutia în care se afla aparatul „Drager”. Susține că, în procesul verbal întocmit în privința lui ***** a făcut o greșală mecanică referitor la ora întocmirii, din motiv că se grăbea la stația de parcare unde îl aștepta colegul de serviciu. (f.d.172-174, vol.I).

24. În cadrul instanței de apel inculpatul *** fiind audiat** a relatat că, învinuirea îi este clară și o cunoaște. Susține declarațiile depuse în instanța de fond. Apelul declarat de procuror solicită să fie respins ca neîntemeiat. Susține cele menționate de către avocat. Comunică că este de acord cu sentința instanței de fond.

25. Procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat, argumentează învinuirea inculpatului ***** prin următoarele probe administrate și înscrisuri cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, și suplimentar în ședința instanței de apel, și anume:

- *Declarațiile martorului Chistol Dmitrii date în cadrul instanței de fond.* (f.d. 170, vol. II).

- *Declarațiile inculpatului ***** date în cadrul instanței de fond.* (f.d. 170, vol. II).

- *Declarațiile martorului Goldur Anatoli din data de 10.12.2018, date în cadrul examinării cauzei în Curtea de Apel *****, care fiind audiat a declarat că, nu este în relații bune cu ***** după cele întâmplare. Anterior îl cunoștea doar vizual. Nu-și amintește data, luna, anul celor întâmplare, însă ține minte că se deplasa spre ieșire din mun. *****, pe str. Prieteniei cu mijlocul de transport de model „Opel Universal” cu nr. de înmatriculare CH AP 024. Era noapte și a fost stopat de poliția rutieră, era polițistul Dumitru și Oleg. I-au verificat actele și l-au întrebat dacă a consumat alcool. Actele erau expirate, nu avea asigurarea. A fost condus la parcare cu plată PAT-19, acolo a fost testat cu aparatul „Drager”, rezultatul fiind 0,57 mg/l. Polițiștii i-au comunicat că la asemenea rezultat v-a primi o amendă mare, ulterior i-au spus că se pot înțelege cu suma de 200 euro. Dânsul nu avea cu sine această sumă de bani. A început să telefoneze prietenilor, a găsit suma de 100 euro de la Valera. Ulterior, s-a înțeles cu polițiștii ca a doua zi să le dea cealaltă sumă, în mărime de 100 euro. A dat*

suma de 100 euro, iar polițiștii l-au condus până acasă. Relatează că, cele petrecute au avut loc aproximativ cu 3 ani în urmă, afară era rece. Numele de familie al polițiștilor nu-și aduce aminte. Susține că persoana prezentă în sala de judecată este Oleg, despre care a povestit. Nu-și amintește dacă i-a fost prezentată chitanța cu rezultatul „Drager”, și dacă a semnat careva acte. A scris plângere în privința acțiunilor polițiștilor la Centrul Național Anticorupție. A fost interogat în instanță posibil pe altă cauză penală. Nu cunoaște cine este *****. În momentul stopării în automobil era singur. La volanul autoturismului său s-a urcat polițistul pe nume Dima, care a condus mașina la parcare cu plată. Peste 2-3 minute după ce a fost condus autoturismul la parcare, a venit și ***** cu mașina de serviciu de model „Skoda”. Nu-și amintește dacă în privința sa a fost întocmit proces-verbal. Susține că, a semnat procesul-verbal de audiere și susține cele declarate la urmărirea penală. Nu-și amintește dacă a primit ordonanță de scoatere de sub urmărire penală din 05 decembrie 2015. Recunoaște că a consumat alcool în seara când a fost stopat, rezultatul Drager a arătat 0,57 mg/l. (f.d. 74-76).

- *Declarațiile martorului Goldur Anatoli din data de 02.10.2019, date în cadrul examinării cauzei în Curtea de Apel ******, care fiind audiat a comunicat că, până la acest caz cu ***** nu se cunoșteau, însă știa că lucra în calitate de polițist, deoarece îl văzuse prin oraș îmbrăcat în uniforma de serviciu. Nu își aduce aminte cu exactitate când a avut loc cazul, și nici nu poate afirma că s-a petrecut în luna septembrie 2015, orele 03:00, însă știe cu certitudine că stoparea sa a avut loc noaptea. Cazul s-a produs în mun. *****, lângă parcul central unde se află școala sportivă, pe partea de ieșire din oraș. În ziua când a fost stopat era la volanul automobilului său de model „Opel Astra” cu nr. de înmatriculare CH AP 024. În automobil se afla de unul singur. De la dânsul s-a estorcat mijloace bănești, deoarece era expirat pașaportul tehnic și asigurarea pe automobil. După stopare a fost supus testului la alcool, iar rezultatul fiind aproximativ de 0,50 mg/l, motiv din care i s-a cerut bani de către doi colaboratori de poliție. Pentru conducere în stare de ebrietate a fost pornită cauza penală în baza art. 264¹ Codul penal, însă ulterior a fost încetată, motivul nefiindu-i cunoscut. Acte procesuale la domiciliu a primit, însă nu le cunoaște conținutul. Nu cunoaște dacă în momentul efectuării alcooltestului au fost întocmite careva acte. Nu își aduce aminte peste cât timp de la data stopării a fost inițiată cauza penală în privința sa în baza art. 264¹ Codul penal. Nu ține minte dacă s-a semnat pe rezultatul de la alcooltest. Nu poate afirma care dintre cei doi colaboratori de poliție i-au cerut bani și suma acesteia, cunoaște că prenumele polițiștilor era Oleg și Dmitrii, iar din motiv că se afla în stare de ebrietate și nu avea pașaportul tehnic al automobilului s-a cerut de la dânsul bani. În acea seară a transmis bani colaboratorilor de poliție. De la fața locului a plecat singur. Nu ține minte dacă în privința sa, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că pașaportul tehnic al automobilului era expirat. Anterior a mai fost atras la răspundere contravențională, dar nu își aduce aminte pentru care fapte. Aproximativ în lunile noiembrie, decembrie 2018 sau

ianuarie 2019 a fost audiat de către Curtea de Apel ***** pe acest caz. Nu ține minte dacă la urmărirea penală a fost audiat în cadrul acestei cauze penale. Susține martorul că din cauza trecerii unui timp mai îndelungat de aproximativ 2-3 ani de la producerea evenimentului, nu-și mai amintește toate circumstanțele, motiv din care susține declarațiile depuse anterior (f.d.151-152, vol. II).

- *Proces-verbal de autosesizare din 19.04.2016* (f.d. 8, vol. I).

- *Proces-verbal de autosesizare a Organului de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 262 alin. (1) pct. 4 Codul de procedură penală din 25.06.2016.* (f.d. 14,0 vol. II).

- *proces-verbal de ridicare din 21 aprilie 2016*, conform căruia s-a ridicat de la inspectorul principal proceduri contravenționale al SMO a IP *****: în original, procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr.MAI03 090471 în privința cet. *****, care a comis contravenția prevăzută de art. 355 alin. (2) Codul contravențional, întocmit de agentul constator *****; în copii autentice: copii din registrul de evidență a proceselor-verbal cu privire la contravenții a IP ***** pentru data de 17 septembrie 2016, în 3 file; extrasul din baza de date "Rossoft-pa2" pe procesul-verbal nr. 8336 469974749789 întocmit în privința cet. ***** pe 1 filă (f.d.17, vol.1).

- *proces-verbal de examinare a obiectului din 02 iunie 2016*, potrivit căruia s-a examinat procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI03 090471 în privința cet. *****, din care rezultă că este un blank standard seria și nr. MAI03 090471, având nr. de înregistrare 4990, codul agentului constator 01521, care a fost întocmit la data de 16 septembrie 2015, ora 01:50 în or. *****, de către agentul constator ***** în privința cet. Straiță Sergiu, care la 16 septembrie 2015, ora 01:49 aflându-se în or. *****, str. M. Viteazu se afla în stare de ebrietate în loc public, fiind sancționat în baza art. 355 alin.(2) Cod contravențional, pentru apariția în locuri publice în stare de ebrietate produsă de alcool, fiind testat la aparatul „Alcotest Drager”, însă în acest sens nefiind făcută mențiunea referitor la concentrația vaporilor de alcool în aerul liber exprimat, cât și nefiind anexat cecul "Drager", care ar confirma starea de ebrietate a acestuia. Fiind prezente semnăturile agentului constator și a contravenientului. În rezultatul examinării extrasului din registru la numărul de înregistrare 4990 se vede procesul-verbal nr.03090471, la data de 17 septembrie 2015 în privința cet. *****, sancționat în baza art. 355 alin.(2) Cod contravențional, de către BP, fiind aplicată amenda de 200 lei BNM, agent constator *****. Conform extrasului din baza de date „Rossoft-pa2”, amenda aplicată cet. *****, a fost achitată online la data de 17 septembrie 2015, ora 08:54 "online MPAY VICTORIABANK SA" (f.d.18, vol.1).

- *procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr.MAI03 090471 întocmit de agentul constator al BP Sud ***** la 16 septembrie 2015*, ora 01:50 în privința *****, pentru faptul că la data de 16 septembrie 2015, ora 01:49 acesta se afla în loc public în stare de ebrietate, fiind sancționat în baza art. 355 alin.(2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 200 lei, la 16 septembrie 2015, ora 01:59.

Procesul-verbal este întocmit în prezența contravenientului, fiind semnat de ultimul și de agentul constator (f.d.21, vol.1).

- *registrul proceselor-verbale pe anul 2015*, ridicat de la IP *****, în extras autentificat, potrivit căruia procesul-verbal întocmit de agentul constator ***** în privința lui ***** în baza art. 355 alin.(2) Cod contravențional, a fost înregistrat în registru sub nr. 4990 la 17 septembrie 2015 (f.d.22-24, vol.1).

- *copia procesului-verbal MAI03 090471 (în format electronic) întocmit în privința lui ***** la 16 septembrie 2015*, ora 01:50 în baza art. 355 alin.(2) Cod contravențional, care a fost amendat cu 200 lei la 16 septembrie 2015, ora 01:59, din care rezultă că ***** la 17 septembrie 2015, ora 08:54 a achitat online MPAY VICTORIABANK SA, amenda stabilită de agentul constator în mărime de 100 lei (f.d.25, vol.1).

- *procesul-verbal de ridicare din 25 aprilie 2016*, conform căruia s-au ridicat în copii autentice mai multe acte procesuale din procesul penal nr.20161560052, și anume: declarațiile inculpatului Chistol Dmitrii, declarațiile martorului *****, declarațiile inculpatului *****, proces-verbal de audiere a martorului Goldur Anatolii din 16 septembrie 2015 și din 21 septembrie 2015, ordonanța și procesul-verbal de ridicare de la judecătorul din cadrul Judecătoriei ***** din 22 aprilie 2016, ca confirmare a efectuării ridicării materialelor din cadrul dosarului aflat la examinare în fond în Judecătoria ***** (f.d.27, vol.1).

- *proces-verbal de examinare a obiectului din 27 mai 2016*, conform căruia au fost supuse cercetării documentele ridicate de la judecătorul din cadrul Judecătoriei *****, la care se află spre examinare în fond cauza penală nr.2015970468 de la care au fost ridicate declarațiile martorului *****, inculpatului *****, Chistol Dmitrii și declarantului Goldur Anatolii (f.d.28, vol.1).

- *proces-verbal de ridicare din 22 aprilie 2016*. (f.d.31, vol.1).

- *Declarațiile martorului ******. (f.d. 35-36, vol. I).

- *Proces-verbal de audiere a martorului Goldur Anatolii din 16.09.2015*. (f.d. 40-42, vol. I).

- *Proces-verbal de audiere a părții vătămate Goldur Anatolii din 21.09.2015*. (f.d. 43-46, vol. I).

- *proces-verbal de ridicare din 27 aprilie 2016*, potrivit căruia a fost ridicat din procesul penal nr. 20161560049 documente ce reprezintă importanță prezentul prezenta cauză penală, și anume: proces-verbal de examinare a obiectului din 29 septembrie 2015, cu anexe și anume, tabelul fotografic, cec „Drager” și Certificat metrologic (f.d.48, vol.1).

- *proces-verbal de examinare a obiectului din 27 mai 2016*, conform căruia s-a examinat documentele ridicate din cadrul procesului penal nr. 20161560049, și anume, dispozitivul ”Drager Test 6810” pentru perioada 16 septembrie 2015, iar la pornirea dispozitivului acesta indică că a fost calibrat la 12 august 2015, fiind efectuate 729 de teste în 139 zile lucrute, ultimul test datează cu 16 septembrie 2015,

ora 13:02, numărul testului 272, rezultatul testării – 0,08mg/l. Fiind utilizată programa specială a producătorului ”Drager”, Drager Diagnostics, versiunea 1.90, a fost extrasă informația stocată pe dispozitivul Drager în format ”Excell,xls” fișierul Test rezult, unde la data de 16 septembrie 2015, testul numărul 269, efectuat la ora 01:44:42 a fixat rezultatul testării alcoolemiei în aerul expirat 0,58 mg/l (f.d.49, vol.1).

- *proces-verbal de examinare a obiectului din 29.09.2015.* (f.d. 51, vol. I).

- *tabel fotografic la procesul verbal de examinare a obiectului din 24.09.2015* (f.d. 52, vol. I).

- *rezultatul testului „Drager”.* (f.d. 53, vol. I).

- *buletin de verificare metrologică nr. 3.3.50-5181.* (f.d. 54, vol. I).

- *proces-verbal de ridicare din 31.05.2016.* (f.d. 59, vol. I).

- *raport de expertiză nr.34/12/3/1-T-202;203 din 14 iunie 2016*, potrivit căruia inscripțiile manuscrise (literale și cifrice) și semnăturile de pe blanchetele: ”Proces-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471; MAI03 017578 și MAI03 017580,, sunt executate de o persoană. Textul manuscris de pe blancheta: ”Proces-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr.MAI03 090471” a fost executat de către *****, a cărui mostre de scris și semnături au fost prezentate ca model de comparație. Conținutul inițial din procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471, în grafaua ”ora comiterii” cifra ”0” și ”0”, au fost modificate pe cale mecanică (adăugire). Consecutivitatea modificărilor în conținutul inițial în grafaua ”ora întocmirii” ”01:49” de pe blancheta: ”Proces-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471” a fost următoarea: ”11:42”, apoi ”01:49” (f.d.66-73, vol.1).

- *Fișa postului inspectorului inferior patrulare rutieră.* (f.d. 99-102, vol. I).

26. Astfel, Colegiul Penal analizând probele prezentate de către partea acuzării cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, consideră că acestea din urmă nu demonstrează vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunilor imputate, fapt pentru care se constată necesitatea de a a-l achita pe ***** de învinuirea în baza art. 332 alin.(1) Codul penal din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, iar în baza art. 327 alin.(1) Codul penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or, din ansamblul de probe prezentate de procuror nu se confirmă culpabilitatea ultimului.

27. Colegiul Penal, reiterează că conform art. 6 alin. (1) Codul penal, „persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție”.

28. În virtutea prevederilor art. 8 alin. (1)-(3) Codul de procedură penală, „alin. (1) persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Alin. (2) nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Alin. (3) concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului”.

29. În conformitate cu prevederile art. 389 Codul de Procedură penală „alin. (1) sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Alin. (2) sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Alin. (3) declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată. Alin. (4) sentința de condamnare se adoptă: pct. 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; pct. 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; pct. 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție”.

30. Iar în contextul art. 6 par. 1) și 2) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în 10 11 măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”.

31. În același timp, Colegiul Penal reiterează că, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei*, *Highins contra Franței* din 1998, *Helle contra Finlandei* 1997 și *Boldea contra României* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

32. Mai mult, Colegiul Penal remarcă că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

33. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Codul de procedură penală.

34. Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul Penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma faptele infracționale incriminate inculpatului.

35. Așa dar, în virtutea art. 19 alin. (3) Codul de procedură penală, „organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuितului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea”.

36. Conform art. 252 Codul de procedură penală, „urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia”.

37. Iar din economia rigorilor art. 254 alin. (1) Codul de procedură penală, „organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului”.

38. Reiterând aceste rigori de drept, Colegiul Penal determină că în acest caz, organul de urmărire penală a înaintat învinuirea lui *****, axându-se în cea mai mare parte pe declarațiile martorului ***** și raportul de expertiză nr.34/12/3/1-R-202,203 din 14 iunie 2016, care însă sunt contrazise de alte probe, nemijlocit declarații ale martorilor, cât și alte acte ale acțiunilor procesuale efectuate la caz.

39. De altfel, organul de urmărire penală având obligațiunea de drept de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului, a mers pe o cale greșită, orientând în acest sens întreg probatoriul, într-o direcție eronată și neînlăturând divergențele în declarațiile martorilor, dar și neadministrând suficiente probe în confirmarea circumstanțelor deplânse.

40. Față de cele ce preced, instanța de apel va reține că efectuarea unei anchete inefficiente afectează grav dreptul părților asupra unui proces echitabil,

consacrat de art. 6 CEDO, iar nemijlocit la caz atrage pronunțarea unui act judecătoresc de achitare, act pronunțat absolut legal și just de către instanța de fond, soluție care în viziunea instanței de apel este corectă și corespunzătoare stării de fapt constatate la caz.

41. Convenția Europeană reglementează în principal drepturi substanțiale, pe care statele s-au obligat conform art. 1 să le asigure tuturor persoanelor ce se află sub jurisdicția sa.

42. Jurisprudența CEDO atestă în acest sens că, „statul este responsabil pentru omisiunile autorităților cărora le-a delegat sarcini în vederea respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului și care nu au întreprins măsuri prompte și adecvate în vederea executării acestora”. Instanțele de judecată vor ține cont de faptul că deciziile, acțiunile/inacțiunile autorităților de stat, autorităților administrației publice locale, ale persoanelor cu funcții de răspundere, judecătorului, inclusiv a ofițerului de urmărire penală și a procurorului, trebuie să corespundă nu doar legislației Republicii Moldova, dar și principiilor generale unanim recunoscute, normelor dreptului internațional, tratatelor internaționale ratificate de Republica Moldova, inclusiv CEDO și Protocoalele sale în interpretarea Curții Europene (art.4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova). Sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor CEDO revine instanțelor naționale. Astfel la judecarea cauzelor instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea penală sau actul, care urmează a fi aplicat, și care prevede drepturi și libertăți proclamate de CEDO sunt compatibile cu prevederile acesteia.

43. Așa dar, potrivit învinuirii înaintate, lui ***** i se impută că, contrar normelor legale, în perioada cuprinsă între 16 septembrie 2015 și 17 septembrie 2015 a introdus date vădit false în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI 03 090471, întocmit în privința lui ***** , conform prevederilor art. 355 Codul Contravențional, făcând mențiunea în proces-verbal precum, că timpul săvârșirii contravenției este data de 16 septembrie 2015, ora 01:49, iar ora întocmirii procesului-verbal 01:50, însă de facto în acea perioadă, s-a stabilit că, la acea oră a fost testat ***** , a cărui concentrație de alcool în aerul liber expirat constituia 0,58 mg/l, fiind testat la ora 01:44 adică perioada de timp în care ***** nu putea testa și proba starea de ebrietate a numitului ***** , ba mai mult ca atât, o copie a tichetului „Drager” nefiind anexată la procesul-verbal contravențional cu seria și nr. MAI03 090471.

44. Colegiul Penal notează că, în speță calitatea de persoană publică a lui ***** este în afara oricărei disputei, or, aceasta se confirmă indubitabil prin ordinul IGP nr.90ef din 26.03.2013 de numirea lui ***** în funcția publică de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului ***** , Taraclia, Vulcănești, Cantemir al Batalionului de Patrulare Sud al Inspectoratului Național de Patrulare (f.d.104, vol.1).

45. Cu referire la declarațiile martorului ***** depuse în instanța de apel în cadrul examinării cauzei în cadrul Curții de Apel ***** , Colegiul consideră că această probă nu poate fi considerată ca fiind una pertinentă, concludentă și veridică în

demonstrarea săvârșirii faptelor penale imputate inculpatului ***** de introducere a datelor false în procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui ***** seria și nr. MAI03 090471, cât și folosirea intenționată a situației de serviciu în alte interese personale, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

46. Or, în acest sens urmează a fi subliniat că, din conținut declarațiilor martorului ***** , nu se atestă careva fapte ale lui ***** la introducerea unor date false în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI03 090471. Dimpotrivă, ultimul declară că, deplasându-se la volanul automobilului său, a fost stopat de un alt polițist decât ***** , care din motiv că nu avea actele pe automobil cu dânsul, s-a urcat la volanul automobilului său, iar ***** cu automobilul de serviciu se deplasa în spatele lor. La parcare cu plată, ***** a venit peste o perioadă de timp. A fost supus alcooltestului, iar rezultatul fiind de aproximativ 0,50mg/l, din care motiv de la dânsul s-au cerut 200 euro.

47. Deci, Colegiul Penal constată că, declarațiile martorului ***** în mare parte se referă la acte de corupere pasivă, acțiuni incriminate inculpatului ***** și examinate într-o altă cauză penală.

48. Prin urmare, instanța de apel statuează că depozițiile martorului ***** pe care partea acuzării își concentrează întreaga învinuire, nu pot fi reținute ca probe pertinente și concludente în vederea confirmării împrejurărilor că inculpatul ***** a introdus date false într-un document oficial.

49. Totodată, declarațiile martorului ***** precum că, în seara de 16 septembrie 2015, după stoparea sa, a fost supus testării alcoolscopice, în lipsa unor alte probe confirmative, urmează a fi apreciate critic.

50. Subsidiar, în contextul celor enunțate, urmează a fi reținut că, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului ***** din 04 decembrie 2015, ***** a fost scos de sub urmărire penală, deoarece nu există fapta infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Codul penal. Pentru adoptarea unei asemenea soluții, procurorul a constatat lipsa bănuielii rezonabile că ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Codul penal, făcând trimitere la declarațiile martorilor ***** și Chistol Dmitrii, care au susținut că în data de 16 septembrie 2015, nu l-au supus testării alcoolscopice pe Goldur Anatolii, din lipsă de suspiciuni că ar fi în stare de ebrietate, respectiv nu au extras careva rezultate ale testării și nu au întocmit nici un proces-verbal în privința acestuia. Prin urmare, nu există o dovadă a faptului că ***** a fost supus testării alcoolscopice în data de 16 septembrie 2015, ceia ce urma să fie confirmat inclusiv și prin semnătura acestuia aplicată pe rezultatul testării alcoolscopice, cu anexarea la procesul-verbal respectiv. Însăși bănuitul ***** nu a recunoscut vina și a refuzat să facă careva declarații. (f.d.162-163, vol.1).

51. Conform prevederilor art. 467 alin.(1) Codul de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive și ordonanțele procurorului privind încetarea urmăririi penale sânt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au

putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

52. În consecință, ordonanța procurorului din 04 decembrie 2015, fiind definitivă și executorie, având puterea de lucru judecat, urmează a fi reținută ca probă pertinentă în vederea demonstrării că la momentul stopării în data de 16 septembrie 2015, ora 01:30 de către inculpatul *****, martorul Goldur Anatoli nefiind în stare de ebrietate, nu exista necesitatea de a fi supus testării alcoolscopice de către acesta.

53. Astfe, Colegiul Penal reține că, constatările procurorului din ordonanța emisă la 04 decembrie 2015, vin în contradicție directă cu învinuirea formulată de acuzatorul de stat în privința inculpatului *****, precum că, acesta la data de 16 septembrie 2015 ora 01:44 l-a testat pe *****, a cărui concentrație de alcool în aerul expirat constituia 0,58mg/l, perioadă în care nu-l putea testa și proba starea de ebrietate a cet. *****, care se presupune că la ora 01:49 se afla în loc public în stare de ebrietate în același interval de timp.

54. În același context de idei, se impune a nota declarațiile inculpatului *****, depuse în instanța de fond, în care acesta a explicat că, în timpul deplasării sale, cu automobilul de serviciu, în spatele automobilului martorului *****, spre parcare specială, ajungând în apropierea stației auto pe str. M. Viteazul, a observat un cetățean care se deplasa neregulamentar, și fiind în stare de ebrietate, l-a supus testării alcoolscopice și a întocmit proces-verbal în privința acestuia, iar din motiv că se grăbea către parcare specială, unde se afla ***** și Chistol Dmitrii, din greșeală a indicat în procesul-verbal o altă oră a comiterii contravenției.

55. În sensul celor enunțate, instanța de apel constată că, declarațiile inculpatului ***** coroborează cu datele notate în Registrul cu privire la evidența proceselor-verbale, conform căruia sub numărul 4990 este înregistrat procesul-verbal nr.03090471, la 17 septembrie 2015 întocmit în privința numitului *****, în baza art. 355 alin.(2) Codul contravențional, sancționat de BP, cu amendă de 200 lei, agent constator ***** (f.d.23, vol.1); cu înregistrarea în format electronic a procesului-verbal seria și nr. MAI03 090471, întocmit în privința lui ***** la 16 septembrie 2015 ora 01:50, de agentul constator *****, i-a permis numitului ***** la 17 septembrie 2015, ora 08:54 să achite online prin sistemul de plăți MPAY VICTORIABANK SA, amenda stabilită. Mai mult ca atât, cet. ***** achitând amenda stabilită prin procesul-verbal cu privire la contravenție, a confirmat existența unui astfel de document, cât și fapta comisă pentru care a fost sancționat.

56. Prin urmare, declarațiile inculpatului ***** în coraport cu datele înregistrate în Registrul cu privire la evidența proceselor – verbale și din procesul-verbal seria și nr. MAI03 090471 în format electronic, confirmă întocmirea de către ***** la 16 septembrie 2015, ora 01:50 a procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI03 090471 în privința lui ***** în baza art. 355 alin.(2) Codul contravențional.

57. Totodată, urmează a fi subliniat că, inculpatul *****, recunoaște admiterea unei greșeli mecanice în procesul-verbal seria și nr. MAI03 090471

întocmit în privința lui ***** la data de 16 septembrie 2015, referitor la „ora comiterii” contravenției, care a fost una mecanică, din motiv că se grăbea către parcare specială unde se afla colegul său Chistol Dmitri.

58. În continuare, Colegiul penal remarcă că, din concluziile raportului de expertiză grafoscopică și tehnică a documentelor nr.34/12/1-R-202;20,3 întocmit la 14 iunie 2016, rezultă că, conținutul inițial din procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI03 090471, în grafaua ”ora comiterii” cifrele ”0” și ”9” au fost modificate pe cale mecanică (adăugire), astfel, în conținutul inițial în grafaua ”ora comiterii” a fost indicat ”11:42”, iar apoi ”01:49”(f.d.66-73, vol.I).

59. Sub aspectul dat, Colegiul Penal, nu poate reține ca întemeiată învinuirea înaintată de acuzatorul de stat, precum că raportul de expertiză nr.34/12/1-R-202;203 din 14 iunie 2016, probează introducerea datelor false de inculpatul ***** în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471, or prin raportul de expertiză se constată cu certitudine că conținutul inițial al procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 în grafaua „ora comiterii” a fost modificat pe cale mecanică (adăugire).

60. Astfel, concluziile raportului de expertiză nr.34/12/1-R-202;203 din 14 iunie 2016, demonstrează doar că în conținutul inițial al procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 în rubrica „ora comiterii” cifrele ”0” și ”9” au fost modificate pe cale mecanică (adăugire), circumstanță explicată în mod logic și coerent de inculpatul *****, care prin sine nu demonstrează intenția ultimului de a introduce date false în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471.

61. Subsecvent, Colegiul remarcă că, potrivit dispozițiilor art. 101 alin. (1) Codul de procedură penală, că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”.

62. Norma art. 100 alin. (4) Codul de procedură penală, indică că, „toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

63. În această ordine de idei, urmează a fi reținut că, un singur raport de expertiză prin care se constată modificarea unor date din procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471, de către *****, în lipsa unor alte probe nu este apt pentru a răsturna declarațiile logice și coerente ale inculpatului ***** și a susține învinuirea formulată acestuia de către acuzatorul de stat. Dimpotrivă, raportul de expertiză nr.34/12/1-R-202;203 din 14 iunie 2016, confirmă declarațiile lui ***** precum că a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03

090471 la 16 septembrie 2015, cât și modificarea orei de comitere a contravenției din adăugare mecanică a cifrelor.

64. Mai mult ca atât, faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 a fost întocmit de ***** la 16 septembrie 2015, ora 01:50, o confirmă, inclusiv și, forma electronică a acestuia proces-verbal, în care la rubrica ”data, ora întocmirii” se indică 16 septembrie 2015, 01:50, iar la rubrica ”data, ora comiterii” – 16 septembrie 2015, 11:49 (f.d.25, vol.I), respectivele informații o dată în plus confirmă că conținutul inițial al ”orei de comitere” a contravenției a fost modificat din ora 11:42 în ora 01:49, precum și că de facto ”ora comiterii” contravenției fiind ora 01:49, or este fără logică ca procesul-verbal cu privire la contravenție să fie întocmit la 16 septembrie 2015 ora 01:50, iar fapta să fie comisă la ora 11:42 în aceeași zi, ceea ce denotă existența unei greșeli. La fel și, decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii, fiind emisă în aceeași dată de 16 septembrie 2015, ora 01:59 (f.d.21, vol.I).

65. În atare conținut, Colegiul Penal consideră că, modificările efectuate de către inculpatul ***** în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI03 090471 nu pot servi drept temei pentru formularea unei acuzații penale împotriva lui *****, în vederea mușamalizării unor probe administrate într-un alt dosar intentat în privința sa, în condițiile în care procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI03 090471 a fost întocmit de ***** până la data, ora când a fost pornită cauza penală în privința acestuia pentru săvârșirea unor acte de corupție, ceea ce rezultă expres din materialele cauzei penale (f.d.40, vol.O).

66. Or, acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente, susceptibile de a demonstra că inculpatul ***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 la 16 septembrie 2015, cu scopul de a-și construi un alibi în cadrul unei alte cauze penale, intentate ulterior în privința sa. În același timp procurorul trece sub tăcere faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 din 16 septembrie 2015, a fost întocmit de ***** în prezența făptuitorului *****, împrejurare confirmată prin semnătura acestuia executată pe procesul-verbal, cât și achitarea amenzii stabilite la scurt timp după întocmirea procesului-verbal.

67. Mai mult ca atât, instanța de apel reține că, organul de urmărire penală prin procesul-verbal de examinare a obiectului întocmit la 27 mai 2016, a suspus cercetării dispozitivul ”Drager test Alcotest 6810” pentru perioada 16 septembrie 2015, constatând că testul cu numărul 269 efectuat la 16 septembrie 2015, ora 01:44:42 a fixat rezultatul testării alcoolemiei în aerul expirat 0,58 mg/l, presupusul test efectuat în privința martorului *****.

68. În astfel de circumstanțe este inexplicabilă inacțiunea organului de urmărire penală, care deținea aparatul ”Drager test Alcotest 6810”, de a verifica și datele înregistrate în procesul-verbal cu privire la contravenție din 16 octombrie 2015, ora 01:50 întocmit de agentul constatator ***** în privința lui ***** în baza art. 355

alin.(2) Codul contravențional, în care este făcută mențiunea la rubrica – mijloace tehnice speciale de constatate – aparatul ”Alcotest Drager” (f.d.21,vol.I). Or, din același proces-verbal de examinare a obiectului din 27 mai 2016, rezultă că la pornirea dispozitivului ”Drager test Alcotest 6810”, acesta a indicat la efectuarea a 729 de teste în 139 zile, iar ultimul test datează cu 16 septembrie 2015, ora 13:02, numărul testului 272, rezultatul testării-0,08 mg/l (f.d.49, vol.1).

69. Astfel, organul de urmărire penală urma să verifice informația stocată în memoria dispozitivului ”Drager test Alcotest 6810” și referitor la datele care au fost indicate de agentul constator ***** în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 din 16 septembrie 2015, ora 01:50, or, conform art. 19 alin.(3) Codul de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

70. În concluzia circumstanțelor relevate, Colegiul apreciază că, declarațiile inculpatului ***** precum că modificările efectuate în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 întocmit la 16 septembrie 2015 ora 01:50 în privința lui ***** în baza art. 355 alin.(2) Codul contravențional, sunt rezultatul unor greșeli mecanice, care nu au fost combătute de către acuzatorul de stat prin prezentarea unor probe pertinente și concludente, așa cum prevede dispozițiile art. 26 alin.(3) Codul de procedură penală, conform căreia sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

71. La fel, învinuirea formulată de procuror în privința inculpatului ***** precum că ultimul în perioada cuprinsă între 16 septembrie 2015 și 17 septembrie 2015 a introdus date vădit false în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 întocmit în privința lui ***** în baza art. 355 Codul contravențional, este una neîntemeiată în condițiile în care probele în acest sens nu au fost administrate la materialele cauzei.

72. Totodată, urmează a fi reținut că, neanexarea de către inculpatul ***** la procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 din 16 septembrie 2015, a tichetului de la aparatul „Drager”, precum este menționat în procesul-verbal, nu este o acțiune susceptibilă de a plasa această omisiune în sfera penală, în condițiile în care pe tot parcursul urmăririi penale ***** se bucură de garanțiile prezumției de nevinovăție, iar organul de urmărire penală are obligația de a prezenta probe care să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă fapta prejudiciabilă comisă și vinovăția persoane în săvârșirea acesteia.

73. Conform art. 24 alin. (2-3) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu

posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

74. Potrivit art. 51 alin.(1) Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

75. Conform art. 52 alin.(1) Codul penal stabilește că, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

76. Astfel, Colegiul Penal statuează că, pentru survenirea răspunderii penale este necesar ca fapta prejudiciabilă să întrunească patru elemente constitutive ale infracțiunii, dintre care două obiective: obiectul și latura obiectivă, și două subiective: subiectul și latura subiectivă.

77. Latura subiectivă în cazul infracțiunii prevăzute de art. 332 Codul penal, se caracterizează prin intenție directă.

78. La caz, Colegiul penal ține să remarce faptul că, analizând cumulul de constatări notate mai sus, acuzatorul de stat nu a demonstrat intenția directă a inculpatului ***** de introducere a datelor vădit false în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471 întocmit în privința lui ***** la 16 septembrie 2015, ora 01:50, în baza prevederilor art. 355 alin.(2) Codul contravențional.

79. Potrivit art. 389 Codul de procedură penală, sentința de condamnarea se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

80. În conformitate cu art. 390 Codul de procedură penală „(1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

81. Conform normelor codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO, care prevăd că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecării, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

82. Astfel, instanța de apel accentuează că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui

acuzat (*in dubio pro reo*). Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectând modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

83. Presumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68).

84. În conformitate cu art. 8 alin.(1), (3) Codul de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoane de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

85. Relevând circumstanțele evidențiate supra, Colegiul Penal reține că, fapta inculpatului ***** de modificare a „orei comiterii” contravenției în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI03 090471, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 alin.(1) Codul penal, conform indicilor calificativi înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale.

86. Pe această linie de concluzie, Colegiul Penal constată necesitatea de a-l achita pe ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 332 alin. (1) Codul penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

87. Cu referire la învinuirea formulată de acuzatorul de stat în privința achitatului ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 327 alin.(1) Codul penal, ca abuz de putere sau abuz de serviciu, adică folosirea intențională de către o persoană publică a situației de serviciu în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, instanța notează că respectiva infracțiune este subsidiară falsului în actele publice.

88. Drept urmare, având în vedere că procurorul nu a demonstrat *dincolo de orice îndoială rezonabilă*, prin probe pertinente și concludente săvârșirea de către inculpatul ***** a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin.(1) Codul penal - falsul în actele publice, Colegiul Penal consideră că în acțiunile numitului ***** nu există fapta de abuz de putere sau abuz de serviciu.

89. În consecință, la cazul dedus judecării, prima instanță a conchis în mod just asupra necesității achitării lui ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Codul Penal, pe motiv că în acțiunile sale nu s-a constatat existența faptei

infracționale, pronunțând întemeiat o soluție de achitare.

90. Urmare celor descrise, Colegiul Penal reiterează că pornind de la rigorile art. 8 alin. (2) Codul de procedură penală, care indică clar că „nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa”, este cert constatat faptul că legiutorul a pus anume în sarcina organului de urmărire penală obligațiunea de a administra probe în susținerea unei acuzații și nicidecum în sarcina persoanei acuzate.

91. Totodată, instanța de apel va respinge ca fiind nefondate alegațiile acuzatorului de stat invocate în cererea de apel, precum că ansamblul de probe administrate la materialele cauzei penale în coroborare dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului ***** în săvârșirea infracțiunilor imputate, în prezența constatărilor notate mai sus, Colegiul le respinge ca fiind declarative.

92. Declarativă este și afirmația procurorului expusă în cererea de apel precum că, instanța de fond incorect a apreciat concluziile raportului de expertiză nr. 34/12/3/1-R-202;203 din 14 iunie 2016, or libera apreciere a probelor este prevăzută în art. 27 Codul de procedură penală, conform căruia judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate; nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită, iar art. 101 alin.(1) Codul de procedură penală, stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectiv, raportul de expertiză urmează a fi apreciat în coroborare cu celelalte probe administrate la materialele dosarului, inclusiv și declarațiile achitatului, neavând o valoare dinainte stabilită pentru instanța de apel.

93. În rezultatul analizei normelor legale indicate și materialele anexate la cauza penală, Colegiul penal consideră necesar de a admite din alte motive apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Lungu Lilian, declarat împotriva sentinței Judecătorei ***** nr.1-218/2016 din 17 august 2017, casează parțial această sentință și pronunță în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

94. În conformitate cu art.415, 417-418 Codul procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Se admite, din alte motive, apelul procurorului, declarat împotriva sentinței Judecătorei ***** nr.1-218/2016 din 17 august 2017, și casează parțial această sentință în partea achitării în baza art. 332 alin. (1) Codul Penal și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

***** se achită de învinuirea în baza art. 332 alin. (1) Codul Penal din motivul că nu sunt elementele infracțiunii.

Se menține celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată public la 25 ianuarie 2023, ora 14.00.

Opinie separată.

Președintele ședinței,
Judecător

Spoială Alexandru

judecător

Diaconu Mihail

judecător

Dulghieru Dorin